

บันทึก

เรื่อง การตีความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร
พุทธศักราช ๒๕๕๐

ตามหนังสือของกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๗๘๔๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ แจ้งว่ากระทรวงพาณิชย์เสนอว่ามาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งระบุว่า “คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือคณะบุคคลหนึ่งคณะบุคคลใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการอันอยู่ในอำนาจของ คณะกรรมการตามมาตรา ๘ ข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อแทนคณะกรรมการได้” นั้น มีปัญหาว่า คำว่า เพื่อปฏิบัติการแทนนั้นเกินความเพียงพอ กล่าวคือ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งจะมี อำนาจใช้อำนาจกรรมการออกประกาศวางระเบียบดำเนินการต่าง ๆ แทนกรรมการได้หรือไม่ หรือ ว่าคณะกรรมการจะต้องเป็นออกประกาศโดยสิ้นเชิง ส่วนพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งเพียง ปฏิบัติตามประกาศเท่านั้น ตัวอย่างเช่นคณะกรรมการส่วนจังหวัดป้องกันการค้ากำไรเกินควร จังหวัดพระนคร ได้ออกประกาศแต่งตั้งองค์การทหารผ่านศึกเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อ ปฏิบัติการแทนคณะกรรมการฯ ในเรื่องเกี่ยวกับเนื้อสัตว์ ดังสำเนาประกาศคณะกรรมการส่วน จังหวัดป้องกันการค้ากำไรเกินควรจังหวัดพระนคร ฉบับที่ ๑๔ และประกาศขององค์การทหาร ผ่านศึก ฉบับที่ ๓๒ ซึ่งได้แนบมาเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้ องค์การทหารผ่านศึกจะมี อำนาจออกประกาศต่าง ๆ ทำนองวางระเบียบตามความในมาตรา ๘ วรรค (๖) แห่ง พระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายกองที่ ๓) ได้ตรวจพิจารณา แล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

๑. เมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการค้ากำไรเกินควร ประกอบกับบทบัญญัติมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ของกฎหมายฉบับนี้แล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นว่าเป็นบทบัญญัติที่มุ่งหมายให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ ต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการได้สั่งหรือวางระเบียบไว้เท่านั้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เพื่อเป็นการ แบ่งเบาภาระของคณะกรรมการที่ไม่ต้องไปปฏิบัติกิจการต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งหรือ ระเบียบที่ได้สั่งหรือวางไว้ด้วยตนเอง

๒. โดยนัยดังกล่าวแล้วในข้อ ๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว จึงมีอำนาจแต่ในทาง ปฏิบัติการตามคำสั่งและระเบียบการที่คณะกรรมการได้วางไว้เท่านั้น หากมีอำนาจที่จะสั่งหรือวาง ระเบียบการ อันเป็นอำนาจที่กฎหมายให้ไว้แก่คณะกรรมการโดยเฉพาะไม่ เพราะว่าถ้าจะถือว่า

พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นนั้นแล้ว ผลก็เท่ากับพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคณะกรรมการเสียเอง ซึ่งไม่ใช่วัตถุประสงค์ของกฎหมาย

๓. ตามตัวอย่างประกาศขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก (ฉบับที่ ๓๒) เรื่อง วางระเบียบให้ผู้ฆ่าสุกรหรือผู้ขายสุกรชำแหละ มาจดทะเบียนเป็นผู้ฆ่าสุกรหรือผู้ขายส่งสุกรชำแหละที่ได้ส่งไปนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าไม่ใช่การปฏิบัติการตามนัยแห่งความหมายที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ดังกล่าวแล้ว

(ลงชื่อ) ส. วินิจัยกุล

(นายเสริม วินิจัยกุล)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๔๓